

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Hr. Kim Behnke talte om, at det her fører til stribevis af sagsbehandlerstillinger.

Jeg synes, jeg vil ødelægge den gode stemning lidt ved at minde om, at der i bemærkningerne til lovforslaget helt klart er præciseret, at det påregnes, at ordningens administration vil nødvendiggøre 2 årsværk pr. år i Energiministeriet, mens ordningen er i funktion, svarende til 0,6 mio. kr. årligt, hvortil kommer øvrige driftsudgifter svarende til 0,3 mio. kr. årligt.

Det er altså en årsudgift til administrationen af ordningen på lidt under 1 mio. kr., og det giver mig ikke anledning til at nære de bekymringer, som man prøver at piske op her. Vi har heller ikke i billedet af, hvordan man hidtil har administreret forskellige støtteordninger, belæg for at karakterisere dette her på den måde, hr. Kim Behnke forsøger.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Problematikken i forbindelse med energiafgifter ser Fremskridtspartiet og SF som bekendt vidt forskelligt på. Staten skal have nogle penge til sygehuse, pensionister og andet – det mener Fremskridtspartiet formodentlig også – og det at kræve ind i miljøafgifter, energiafgifter er jo egentlig administrativt meget enkelt: folk kan ikke snyde, man får pengene ind på anden måde end igennem indkomstskatter, som der jo er store problemer med. Så vidt jeg ved, er Fremskridtspartiet ikke specielt glad for dem, så det er ud fra disse synsvinkler en ganske fornuftig afgift.

Derudover har det jo den fordel, at det kan være adfærdsregulerende: Man neddæmper et ressourceforbrug og får en fornuftig miljøvirkning.

Så både ud fra statsfinansielle hensyn og ud fra adfærdsregulerende hensyn er det egentlig ganske fornuftigt i forhold til andre; pengene skal som sagt ind i statskassen, også til opfyldelse af Fremskridtspartiets mange løfter til pensionister og sygehuse osv.

Det, der er problemet i dette forslag og generelt, er, at man kommer til at lave nogle unødvendigt bureaukratiske ordninger, og det er det, vi er i gang med med disse æskesystemer, hvor vi altså ikke har tillid til, at man ude i

forsyningssselskaberne efter nogle retningslinjer kan administrere det selv, men skal ind og ansøge. Man opbygger 4-5 æskesystemer – jeg nævnte dem før – hver gang der indføres en eller anden ny lov, og så mangler man overblikket i stedet for på en eller anden måde at samle det og have en tillid til, at forsyningssselskaberne efter bestemte retningslinjer kan administrere disse forhold selv.

Det er her, det er galt, og det er det, vi gerne vil se på under udvalgsarbejdet.

Men afgiften er kommet for at blive, og kulafgiften har som bekendt været langt lavere end olieafgiften. Det barokke har netop været, at man ikke på en eller anden måde har en fornuftig sammenhæng mellem de afgifter, der er inden for energiområdet, sådan at de mest forurenende brændsler mindst har den samme afgift som de mindre forurenende brændsler.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Poul Nielson tog jo hul på samrådspørgsmålene allerede ved at forklare, at der slet ikke var så mange sagsbehandlerstillinger i dette her, og det er selvfølgelig rigtigt – hvis vi antager, at oplysningerne om antallet af sagsbehandlerstillinger er korrekte og det ikke går som med alle andre ordninger, nemlig at når først møllen kører en tur i statsmaskineriet, bliver der altid hængende nogle flere personer, medmindre de da er på orlov – så er det jo kun i relation til, at forsyningsvirksomhederne skal søge, og den sagsbehandling, det giver.

Men konsekvensen af dette her bliver jo, at folk kan risikere, at de med gaders mellemrum i visse områder oplever, at genboen pludselig får en helt anden fjernvarmeregning, end de selv gør, for det er jo ikke alle forsyningsvirksomheder, der vil være berettiget til dette her, som hr. Poul Nielson har delagtiggjort os i. Derfor får vi den situation, at folk ikke kan forstå, at deres varmeregning pludselig er større end deres genbos, og så begynder de at klage til kommunen og til forsyningssselskabet, og det skal så videre til afgørelse i Energiministeriet osv. osv. – hele vejen igennem. Det resulterer alt sammen i, at bunken med utilfredse borgere, der klager, bliver endnu større, end den er i forvejen, og dér kan hr. Poul Nielson ikke se bort fra, at det giver det resultat, at der skal ansættes nogle flere til at varetage de sager.